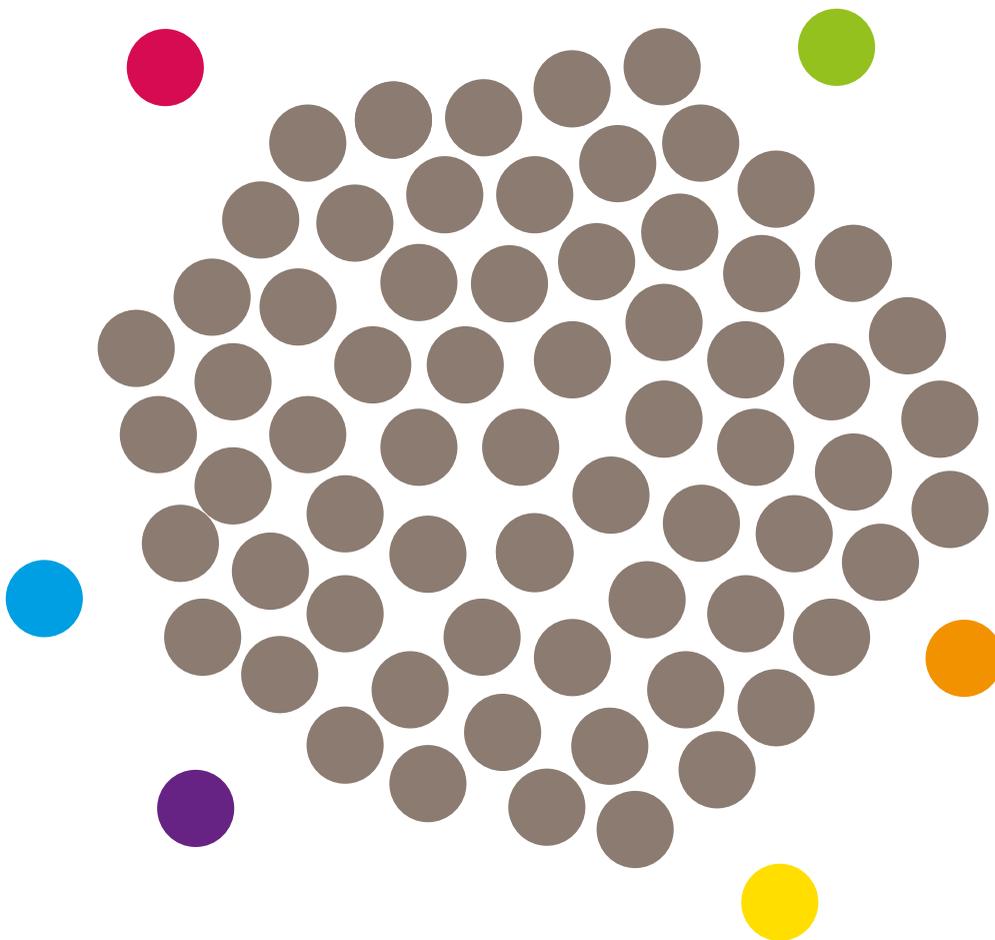

[autismebladet]

LANDSFORENINGEN AUTISME
MEDLEMSBLAD NUMMER 3 - 2017

” Hvis man ikke går i skole,
bliver man konstant konfronteret
med sin egen eksklusion fra fællesskabet.
For alle børn ved, at alle børn, skal gå i skole.

Hvis man ikke går i skole, er der noget galt!

Børn med autisme tror, at det, der er galt,
er dem selv...

Animations- og Medieskolen

Animation & Game design

Du lærer at animere og designe alt fra tegnefilm, stop motion til computerspil

Journalistik & Formidling

Vi skriver nyheder, laver reportager og interviews til vores ungdomsblad

Foto & Movie-making

Vi fotograferer, udstiller, laver film og lærer alt om filmproduktion

Animations- og Medieskolen
Det Nationale Autismeinstitut
Marielundsvej 46C
2730 Herlev
Telefon: 4494 9593
stu@detnationaleautismeinstitut

STU
**På Animations-
og Medieskolen**

INDHOLD

Her er det JUNGLELOVEN der gælder	4
Inklusion som begreb og forestilling	6
My fik stress af skolen	10
Forældre fra Inklusions-undersøgelsen 2017 om skolegangen.....	15
Nyt projekt skal sikre god trivsel hos autistiske skolebørn	18
Indblik i autistiske børns skoleliv 2017	21
Kredsenes aktiviteter	26

*Hendes Kongelige Højhed
Prinsesse Marie er protektor
for Landsforeningen Autisme.*

MEDLEMSBLAD NR. 3 - 2017

Medlemsbladet udgives af
Landsforeningen Autisme.

Ansvarshavende redaktør

Heidi Thamestrup
formand@autismeforening.dk

Redaktionsudvalg

Heidi Thamestrup
Fie Hviid Olesen

Foto Janni Mikkelsen og Colourbox.

Tryk Filipsen Grafisk Produktion.

Oplag 8.200 stk.

ISSN 2245-3423.

Vil du have en annonce i Autismebladet?
Kontakt: redaktion@autismeforening.dk

Annoncer og artikler fra samarbejdspartnere og annoncører i Autismebladet er ikke nødvendigvis udtryk for Landsforeningen Autismes holdninger.

Indlæg, kommentarer, bidrag mv. bedes sendt til redaktion@autismeforening.dk
Bladet sendes gratis til Landsforeningen Autismes medlemmer.

Her er det JUNGLELOVEN der gælder...

Dannelse og opdragelse sker, når vi er sammen, fordi vi er sammen, idet vi influerer på hinanden, imens vi er det. Men dannelsen sker også, fordi pædagoger har særligt fokus på interaktion med børnene. På seminariet lærer de at forstå og snakke med børn, så samværet former og socialiserer barnet i en hensigtsmæssig retning, for barnet selv og for samfundet.

Af Heidi Thamestrup, formand for Landsforeningen Autisme.

Det giver ikke mening at diskutere, hvorvidt det offentlige skal opdrage børn. Det har vores vuggestuer og børnehaver altid gjort, og det vil de blive ved med!

Som eksempel, da August havde brug for den røde skovl, som Simon legede med:

August: "Den røde skovl er min, Simon har taget den!"

Pædagog: "Du vil helst have den røde skovl, den er også flot. Vi finder den blå skovl, og så spørger vi Simon, om han vil bytte den blå skovl ud med den røde skovl, så du kan få den".

Så vidt så godt. August blev mødt. Men han fik også et instrument, som han kan tage med sig og anvende i andre lignende situationer, nemlig at man altid kan

prøve at bytte, hvis man har noget, men man hellere vil have noget andet. Det er en god strategi. Inden August skal i skole, har han lært masser af den slags strategier. Man kan sige, at August har en mental "værktøjskasse" med sig, som han kan hente redskaber i, hver gang der opstår en situation, hvor han bliver frustreret. Og det er godt, for i skolen er det i langt større udstrækning "jungleloven", der gælder.

Folkeskolen har en helt anden mission end børnehaven. Skolen skal give eleverne faglige kundskaber og praktiske færdigheder, forberede dem til videre uddannelse, gøre dem nysgerrige og give dem lyst til at lære. Socialisering er ikke skolens opgave.

” Alt det der med at forme og danne barnet, at give barnet erfaringer, der kan bruges til at tackle det mellem menneskelige, det følelsesmæssige og det nære, samt til at skabe relationer og at vedligeholde dem efterfølgende, det skal børn have lært, før de starter i skolen.

Autistiske børn har ikke lært at socialisere, når de starter i skolen.

Det er et problem. Ikke bare fordi det gør det svært for dem at skabe relationer og at indgå i gruppesammenhænge, men også fordi vores identitet dannes i samspillet med "de andre" og hænger sammen med vores evne til at færdes i den sociale arena. Det er her, vi spejler os og finder ud af, at det, vi gør, påvirker dem, vi er sammen med. Vi ser os selv med andres øjne og hol-

der det op imod vores holdninger, værdier og det indre billede, vi har af os selv. Jeg er mig.

Problemet med socialisering er, at den er person-, situations-, kultur- og kontekstbestemt. Det betyder, at den samme situation kan løses på mange forskellige måder. Det er et problem, når man har svært ved at sammenholde sociale informationer og forestille sig, hvad andre tænker. Der findes ingen facitliste til det sociale felt, så hvis August havde været autist, kunne pædagogernes forsøg på socialisering have gjort ham meget forvirret :

August: "Den røde skovl er min, Simon har taget den!"

Pædagog: "Du vil helst have den røde skovl, den er flot, så det er der mange børn, der vil. Simon leger med den røde skovl lige nu. Du kan vælge at lege med den blå skovl eller at gå med mig ind i køkkenet og lave en bakke til frugtmåltidet".

August: "Bytte blå skovl???"

” I det sociale felt er der ikke noget, der er konsistent. Det, der er reglen den ene dag, er ikke reglen den næste. Der kan ikke lægges et regelsæt ned over social interaktion, og der er ikke nogen manual, man kan følge.

Evnen til at socialisere spiller en afgørende rolle for elevernes interaktion i folkeskolen - men der er ikke fokus på socialisering - overhovedet!

Siden inklusionsloven blev vedtaget i 2012, er antallet af ekskluderede børn eksploderet. Hver tredje

af de børn med autisme, som man med loven forsøgte at inkludere, går slet ikke i skole. Af de børn, der går i skole, er det for manges vedkommende kun ganske få timer, de er i skolen hver dag.

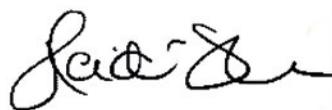
Hvis man ikke går i skole, bliver man konstant konfronteret med sin egen eksklusion fra fællesskabet. For alle børn ved, at alle børn skal gå i skole. Hvis man ikke går i skole, er der noget galt. Børnene med autisme tror ofte, at det, der er galt, er dem selv...

Mange forældre til børn med skoleangst er blevet hårdføre - til en grad, hvor de har svært ved selv at holde det ud. Flere fortæller, at de har prøvet alt for at få barnet i skole, typisk i denne rækkefølge: motivering, belønning, bestikkelse eller restriktioner på barnets tablet, computer eller mobil. Når det ikke virker, og det gør det ikke, ja - så står den i stedet, og i desperation, på trusler og på verbale og fysiske overgreb...

For nylig havde jeg en mor i telefonen. Hun fortalte mig om en beslutning, der var taget på et net-

værksmøde, hvor skole, PPR, hun selv og sagsbehandler havde deltaget. PPR havde forslået, at mor og far sammen skulle bære sønnen ind i bilen, køre hen til skolen og forlade bilen. Lærerne skulle tage drengen ud af bilen. Mor og far skulle sætte sig ind i bilen og køre på arbejde. Mor havde haft det forfærdeligt de dage, det havde stået på, for situationen var eskaleret. Mor fortalte, at morgenerne havde udviklet sig til en kombination af magt-anvendelse, overgreb og vold.

Ingen, INGEN, havde undret sig over, HVORFOR drengen ikke ville i skole...

Heidi Thamestrup

Inklusion som begreb og forestilling

At tale om inklusion forudsætter, at nogle er ekskluderede. Der er således tale om et begrebspar, nemlig inklusion og eksklusion, hvor de enkelte begreber giver hinanden mening.

Brian Degn Mårtensson, pædagogisk filosof, ph.d. stipendiat, Aarhus Universitet.

I mange år har vi i samfundet dog primært diskuteret inklusion i alle mulige sammenhænge, og det har ligesom ligget mellem linjerne, at der var tale om en positiv, humanistisk og medmenneskelig dagsorden. I hvert fald i teorien. Hvis vi forholder os logisk til sagen, kunne vi måske med fordel have diskuteret eksklusion i stedet. Ja, faktisk vil jeg påstå, at en eksklusionsdebat meget vel kunne vise sig mere human end en inklusions-ditto.

Når man bliver ”inkluderet” i noget, er der tale om en bevægelse fra en position til en anden. I pædagogisk sammenhæng er dette ensbetydende med en bevægelse fra en position uden for fællesskabet til en position i fællesskabet – i teorien.

” **I virkelighed kan den inkluderede aldrig blive fuldgyltigt medlem af fællesskabet, da der i selve betegnelsen ”at være inkluderet” implicit ligger, at man i første omgang ikke er en naturlig del af fællesskabet.**

Dette viser sig også i dagligdagen på skoler og institutioner, hvor bestemte børn går under betegnelser som ”inkluderede elever” og ”inklusionsbørn”. Altså vil sociale inklusionsbestræbelser altid i praksis indebære en eller anden form for fortsat eksklusion.

Lige meget hvor velmenende aktive inkluderende indsatser gribes an, vil barnet altid være inkluderet – dvs. en, der oprindeligt ikke hører til og aldrig rigtig bliver en egentlig del af fællesskabet.

Man kan kalde dette for inklusionens paradoks.

Mere jordnært er ovenstående teoretiske problem blevet forstærket i praksis. Inklusionsbegrebet har fået et særdeles dårligt ry, bl.a. grundet samtidige besparelser på børne- og ungeområdet, og mange forældre har ganske enkelt ikke oplevet, at inklusionsindsatser er blevet iværksat af hensyn til børnene.

Dertil har arbejdet med skabe mere inkluderende institutioner været sammenfaldende med en række andre reformtiltag på børne- og ungeområdet, og nogle steder berettes der om mildt sagt kaotiske tilstande.

Sigende er det også, at mange folkeskoler har set sig nødsagt til at oprette specielle ”inklusionsklasser”, hvor børn med særlige behov undervises i et mindre, mere trygt miljø – få år efter nedlæggelsen af de gamle specialklasser. Dette har

ikke styrket fortællingen om inklusionen som en ubetinget succes. Tværtimod har processen siden den såkaldte inklusionslov i 2012 nationalt været selvmodsigende, uigennemtænkt og – ja – til tider helt katotisk, og de mest uheldige børn har oplevet flere meningsløse flytninger og skift, der på intet tidspunkt har været til deres bedste.

Der er ingen tvivl om, at nogle administrative og politiske aktører afgjort har set et økonomisk potentiale i en generel øget inklusion, og de, der kritiserer projektet for at være en spare-øvelse, har uden tvivl ret i mange tilfælde. Imidlertid kan det ej heller betvivles, at inklusionsdagsordenen i høj grad også var båret af oprigtige etiske argumenter, og de, der fastholder den humanistiske intention i projektet, har altså også ganske ret. Tilstedeværelse af begge motiver besværliggør ikke overraskende ofte den saglige samtale om inklusion, da en sådan kun vanskeligt kan føres fra to så forskellige verdenshjørner.

Problemerne med dagens inklusionsdebat er altså mange, og det kan heller ikke ignoreres, at de mest inklusionsbegeistrede måske til en start havde lidt for høje ambitioner. Man kan ikke afskaffe hverken normalitet eller afvigelse ved at iværksætte en national inklusionskampagne, og tiden har da vist, at specialpædagogikken er mindst ligeså behøvet som før. De fleste vil da også mene, at så længe vi som mennesker færdes i flok, vil normalitet i forskellige sammenhænge blive defineret, og afvigere udpeget. Spørgsmålet er derfor ikke, hvordan vi afskaffer afvigelse, men hvordan vi forholder os til den.

” Er afvigelsen et problem? Er det synd for afvigerne? Eller bidrager vi alle på unik vis til fællesskabet som kvalitativ størrelse? Er afvigelsen ikke et evigt, relativt fænomen, som vi alle i forskellige sammenhænge har en andel i? Må vi derfor ikke diskutere kvaliteten i fællesskabet, samt hvorledes den enkelte kan blive sig selv i et sådant. Og må vi derfor ikke i højere grad spørge os selv: Hvad er et godt fællesskab? ”

Filosoffen Emile Durkheim, der regnes blandt sociologiens grundlæggere, betragtede afvigelsen som konstituerende for normaliteten. Et samfund kan ifølge denne opfattelse ikke opretholde en sammenhængskraft og samhørighed, hvis ikke afvigelse defineres. Derfor er afvigere nødvendige i et moderne samfund.

Når vi ikke har enten Gud eller en fyrsteslægts arvekrav til at begrunde samfundskonstruktionen, må fællesskabet være det bærende element. Vi bliver ifølge denne opfattelse derfor nødt til at definere en specifik samhørighed, og denne kan kun opretholdes, hvis der er nogen, der ikke er indbefattet heri.

En anden stor tænker, franskmænden Michel Foucault, har beskæftiget sig med lignende tanker om samfundet som definitionsmagt, men med et andet fokus og med et andet sigte. Ifølge Foucault søger magten konstant at ensrette og normalisere, og adfærd, der ikke understøtter den herskende diskurs, defineres som afvigende.

Interessant hos Foucault er især hans ide om systemets interne og gensidige overvågning og normaliseringsbestrebelse, hvilket han beskriver i bogen *Overvågning og straf. Fængslets Fødsel*.

Man kan med Foucault sige, at angsten for at blive udråbt som afviger er et effektivt disciplineringsmiddel for folk med magt og indflydelse.

Her i Danmark har professor Birgit Kirkebæk i sit forfatterskab behandlet temaer vedr. synet på og opfattelsen af normalitet og afvigelse, særligt i bogen *Almagt og afmagt*. Kirkebæk retter her en skarp kritik af tendensen til at instrumentalisere omsorgen ved at betragte afvigere som ”genstande” for professionel handling.

” Samfundet kan meget nemt komme til at glemme mennesket i specialpædagogikken, når alt handler om evidente metoder, smarte teknikker og nærmest industriel pædagogik. ”

Der skal ikke herske tvivl om, at nutidens problemer med inklusion dårligt kan sammenlignes med de problemer i arbejdet med såkaldte afvigere, som historien kan fremvise.

Karen Braad beskriver eksempelvis i kapitlet ”Væk med djævle og trolde – klip fra specialundervisningens historie” i *Specialpædagogik – en grundbog, hvorledes nogle børn og unge i det københavnske skolevæsen i perioden 1739 til 1910 blev betragtet som ”onde, djævelske og besmittede”*.

Her er et gennemgående træk, at man søgte at normalisere børnene med tvang, vold og straf.

Et forhold, der er meget analogt med Foucaults tanker om systemets interne og gensidige normaliseringsbestræbelser, er, at de øvrige elever af og til blev sat til at fastholde den genstridige afviger under dennes fysiske afstraffelse med f.eks. spanskrør. Det er vi som samfund heldigvis holdt op med.

Hvor vil jeg hen med det? Jo, det er sådan, at normalitet og afvigelse er mindst lige så gammel som civilisationen selv, og også i pædagogisk sammenhæng har man altid forholdt sig til børn, der har haft svært ved at deltage i det fællesskab, der blev anset som "det rigtige". Det er også sådan, at der – set med nutidige øjne – historisk er begået helt forfærdelige ting i omsorgen eller disciplinens navn. Taget i betragtning, at selv Martin Luther kort efter reformationen fandt det nødvendigt at anbefale en tålmodig og nænsom specialpædagogik (i katekismus-undervisningen), er der også grund til at antage, at mange af de forfærdelige voldshandlinger med rimelighed også kan kritiseres med datidens øjne.

Det kan ikke diskuteres, at vi i dag fysisk behandler børn noget mere humant end for 100 år siden. Imidlertid bør vi overveje, om vi på mindst et punkt måske kunne lære lidt af fortiden: at diskutere eksklusion frem for inklusion.

” I stedet for at diskutere, hvordan vi får dem med, der ikke er med, kunne vi som udgangspunkt forudsætte, at alle var med, men derpå diskutere, om der mon var nogle, der alligevel ikke skulle være det? Altså vende det hele om og udpege bestemte afvigelser, vi ikke kan affinde os med. Det ville være en sund debat, tror jeg, for den ville tvinge alle til at tænke sig godt om og stå ved konsekvensen af deres ord og handlinger.

Resultat af en rask eksklusionsdebat ville forhåbentlig være, at ingen børn ideelt skal ekskluderes – i hvert fald ikke på forhånd. Jeg tror og håber også, at de fleste efter modne overvejelser vil komme frem til, at det er problematisk at udpege "uønskede elementer" af kød og blod, når man ikke kan gemme sig bag en velmenende inklusionsbetegnelse, der dog som vist medfører det samme.

I stedet må vi så bare anerkende, at visse pædagogiske standardtilbud simpelthen ikke er gode nok til alle børn, og i og med, at vi netop har afvist, at det er børnene, den principielt er gal med, kan vi med sindsro iværksætte specialpædagogiske tilbud for at kompensere for standardtilbuddets fejl og mangler.

At det så koster noget, må vi lære at leve med. Det synes jeg ville være en herlig og opbyggelig udvikling. I hvert fald er det et forslag til, hvordan inklusionsdebatten kan komme videre.

” Skal vi for alvor have mere egentlig inklusion i samfundet, må vi altså helt droppe inklusionsprojektet og i stedet iværksætte en eksklusionsdebat: Hvilke børn skal ikke være en del af fællesskabet? Dit barn? Mit barn? Naboens barn?

Litteratur/ videre læsning:

Alenkær, Rasmus (2010): AKT ink. – inkluderende AKT-arbejde i pædagogikken. Frederikshavn, Dafolo

Braad, Karen (2013): "Væk med djævle og trolde – klip fra specialundervisningens historie". I Christiansen, J., Mårtensson, B. og Pedersen, T (red): Specialpædagogik – en grundbog. Kbh., Hans Reitzels Forlag

Mårtensson, Brian Degn (2011): "Inklusion og etik". I tidsskriftet Specialpædagogik, nr. 1/2011

Mårtensson, Brian Degn (2014): "Inklusion i konkurrencestaten – et nødvendigt onde?". I tidsskriftet Specialpædagogik, nr. 1/ 2014 (delvist forarbejde til pointerne i nærværende artikel)

Quvang, Christian (2011): Inklusion – diskurser, dilemmaer og praksis. I Christiansen, J., Mårtensson, B. og Pedersen, T (red): Specialpædagogik – en grundbog. Kbh., Hans Reitzels Forlag

Tetler, Susan (2011): "Inkluderende specialpædagogik – som konstruktiv selvmodsigelse". I tidsskriftet Specialpædagogik, nr. 2/2011

My fik stress af skolen – nu får hun ro til at lære

My har autisme og er med sine 11 leveår nu i sit femte skoletilbud. Hun blev op til 3. klasse forsøgt inkluderet i flere folkeskoler, men uden held. Dagligt var hun ked af det og vred. Nu har My fundet mere ro i hjemmeskolen - og med mor og far som undervisere.

Spiller spil, tage ud i naturen, lærer om bier og løse opgaver. Sådan ser hverdagen ud for My på 11 år, når hun er i skole. Dagene er klart planlagt, og hun arbejder tværfagligt og med forskellige temaer. Men skolen er ikke som andre skoler. My er eneste elev – og underviserne er mor Janni og far Martin.

My smiler og rykker rundt i sædet på sofaen. Hun har lige en pause fra skoledagens planlagte program, og bagefter står den igen på læring om naturen, som er en del af temaet lige nu.

”I dag har vi miljø-tirsdag og lærer om bier. I går var vi udenfor hele dagen og lave sjove ting. Jeg kan godt lide at være ude,” siger hun.

My har autisme, og har haft det meget svært i den almindelige folkeskole. Nu har hun gået i hjemmeskole i snart to år, og i den tid er

hun blevet en meget gladere pige, end hun var før.

”Jeg har det fint. Jeg er glad nu, og bliver ikke så tit vred mere,” siger hun roligt. Hendes mor Janni Mikkelsen sidder ved siden af og nikker med.

Hjemmeskolen er nu delt op, da Mys mor og far ikke er sammen mere. Mor Janni har My i hverdagene og står for undervisning der, og Mys far Martin har hende i weekenden. Søndag har de to matematik.

Forsøgt inkluderet

Men den glade pige har My ikke altid været. Skoletiden fra 0. – 3. klasse var lang og hård, og fyldt med skoleskift. Hele fire af slagsen var det blevet det til, da hun nåede 3. klasse. My blev gang på gang forsøgt inkluderet i almindelige klasser i folkeskolen, og det førte til stress.

Selvom hun gerne ville skolen, så kunne My ikke rumme de mange lyde, larmen og alle de krav, som de voksne havde til hende. Hun blev stresset og var ked af det hver dag, når hun kom hjem fra skole.

”Det var ikke lige det bedste, at være i folkeskolen. Der var gode venner og søde pædagoger, men rigtig mange lyde og meget larm. Det var forvirrende og svært at være der,” siger My.

De mange lyde, larmen, skoleskift og forskellige lærere blev for meget for My. Efter flere forsøg i almindelige klasser endte hun med ene-undervisning i et lille rum. Det hjalp på larmen, men betød, at hun ikke følte sig som en del af klassen og kammeraterne mere.

Hver dag var My ked af det – og hun blev meget vred og udadreagerende både i klassen og derhjemme, for-

di hun var stresset af skolen og de mange sanseindtryk, hun ikke kunne rumme der.

”Jeg blev nogle gange vred derhjemme. Men det var mere før – ikke så meget nu,” siger My selv.

Med udsigten til det femte nye skoletilbud i 3. klasse og en pige med skolevægning gennem et halvt år, besluttede Mys forældre derfor, at de ville lave en hjemmeskole til hende.

Miljø og venner på skemaet

Nu er næsten to år gået siden da, og Mys stress er nu ved at være forsvundet, selvom om det tog lang tid at genoprette en ro i hende. Hun har lyst til at lære igen, og har indhentet en del af det faglige og sociale, som hun ikke havde overskud til før. Nu efterspørger hun endda venner, og det er nyt.

For My er det sociale nemlig svært, og det er noget, hun træner i skolen med sin mor. Det har ført nye venner med sig.

”Jeg er blevet spejder. Det er sjovt, og der har jeg nogle venner, som også er spejdere. Og senere i dag skal jeg SMS’e med min ven Idun. Vi skriver kun sammen,” siger My. Idun bor i København, men de to skriver tit sammen på sms. Også i Helsingør Ferieby har My mødt en ny ven. Det er Laura, og de to skal igen på ferie der på samme tid i år – så kan de lege med hinanden.

Ud over at øve sociale kompetencer, har My og hendes mor et stort projekt i hjemmeskolen. De har tema om miljø – og lærer om bier, biodiversitet og madspild. De håber nemlig på at få Det Grønne Flag af Friluftsrådet.

Udfordringer ved hjemmeskolen

Det vigtigste formål med hjemmeskolen er, at My skal trives og ikke være stresset mere. Og det er nu efter næsten to år lykkedes godt. Det første halvandet år brugte de dog på stille og roligt at gøre hende klar til at lære og give hende den ro, hun manglede i folkeskolen.

Forløbet kræver dog meget af mor Janni og far Martin. Ingen af dem er lærere, så de er nødt til at læne sig op af skolemateriale, opgaver udefra og kreativitet for at bygge en undervisning op for My.

Janni Mikkelsen understreger, at det især er hårdt, fordi de ikke får noget støtte.

Hverken tabt arbejdsfortjeneste eller andet økonomiske til f.eks. materialer kan de få, og det kan mærkes

på økonomien. Som fuldtidslærer for sit barn, er der ikke mange muligheder for at arbejde ved siden af.

”Jeg syntes ikke rigtig, vi har valgt hjemmeskole, for vi følte ikke, der var andre muligheder. Og uanset hvor godt My trives nu, så syntes jeg ikke, hjemmeskole er godt nok. Vi er jo ikke lærere, og vi får ingen hjælp, så det er svært at få det hele til at hænge sammen,” siger Mys mor.

Hun mener, at man skulle have kigget mere på, hvilke kompetencer My har og ikke kun, at hun har autisme, da hun blev visiteret til skolen. Men som det er nu, så forsøger Janni og

Martin at give deres datter de bedste muligheder for en uddannelse.

Programmering og en diskopølse

My sidder igen lidt uroligt i sædet på sofaen og siger med klar stemme, at hun er klar til næste spørgsmål. Den 11 årige trives nu godt i sin skole, og får mulighed for at gøre nogle af de ting, hun godt kan lide. Fagligt har hun altid været godt med, men har fået ro til at udfolde sig.

”Jeg kan godt lide programmering. Den anden dag programmerede jeg en diskopølse. En pølse, med den masse farver på,” siger My og griner

sammen med sin mor. Janni understreger, at My faktisk er rigtig god til at programmere.

Som det ser ud nu fortsætter familien med hjemmeskolen. De tager et par år ad gangen, så der er stabilitet, men Janni er klar til at kigge på andre muligheder igen, hvis My en dag efterspørger det.

Og hvis alt går, som det skal, så ved My da også godt, hvad hun gerne vil være som voksen.

”Jeg vil være programmør. Jeg kan godt lide spil, så jeg kan være en der udvikler spil,” siger hun.

SIKON N

SIKON sekretariatet indkalder workshops & posters

til præsentation på SIKON konferencen 23.-24. april 2018.
En workshop er en præsentation af 60 minutters varighed.

Workshops præsenteres i SIKON kataloget
og på www.SIKON.dk.

Workshops skal indsendes til SIKON sekretariatet
senest d. 15. juli 2017. Du finder formularen på www.SIKON.dk

SIKON modtager workshops i kategorierne:

Pædagogisk udviklingsarbejde

Praksisforskning

Klinisk forskning

Autisme Indefra

Poster præsentationer på SIKON konferencen 2018

En poster er en visuel præsentation der udstilles i hele
konferencens åbningstid.

Du skal kunne præsentere din posters højdepunkter, "guldkorn" og
problemerfelter, i en præsentation af 10 minutters varighed.

Indsend din beskrivelse af poster på : www.SIKON.dk

Er du interesseret i at udstille på SIKON konferencen?

Skriv til Lone Street på : kursus@autismeforening.dk

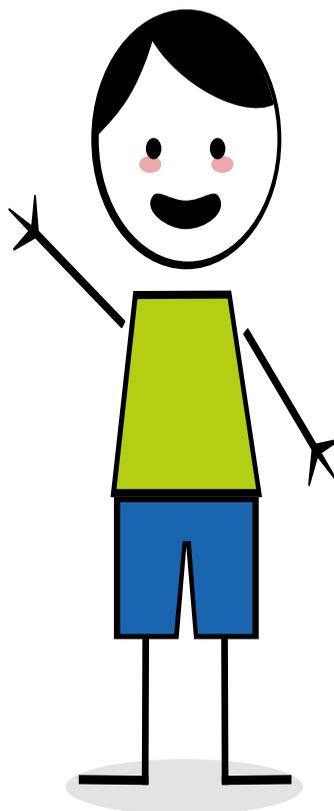
www.SIKON.dk

**Benjamin, 9 år, ASE,
går i almindelig klasse i folkeskolen uden støtte**

“Det er lidt svært at gå i skole, og jeg har faktisk tænkt på at tage mit eget liv.

De andre børn er ret irriterende, og jeg synes ikke, lærerne hører efter, hvad jeg siger.

Jeg har det bedst, når der ikke er for mange mennesker omkring mig – det er en del af min autisme, og så er det svært at være i skolen.”

Forældre fra Inklusionsundersøgelsen 2017 om skolegangen

For forældre til børn med autisme er det selvfølgelig vigtigt, at deres børn trives godt i skolen. Her fortæller forældre om deres børns oplevelser:

Forældre til børn i almenklasse i folkeskolen:

Mor fra Ballerup:

”Socialt er der ofte konflikter, da han ikke forstår andres grænser. Der gives ikke støtte i frikvarterer. Han er i perioder blevet tilbudt eksklusion, hvor han skal sidde alene på biblioteket og kede sig, mens de andre leger i skolegården.”

Far fra Gentofte:

”Der er ikke en specialiseret viden, men et dejligt børnesyn og tilgang til børn og ikke mindst deres potentialer. Hun er glad for skolen, og vi har et rigtigt godt skole/hjem samarbejde, hvor kontakten også kan foregå hurtigt over sms.”

Mor fra København:

”Det er blevet meget positivt i skolen, fordi hun har skoleflex og nogle fantastiske lærere, der forstår at hjælpe med hendes udfordringer.”

Mor fra Haderslev:

”Han synes ikke, lærerne har tid til

at vise ham, hvordan han løser opgaverne, og skemaerne er uforudsigelige med mange skift. Efter en skoledag kan han sove mere end 12 timer.”

Mor fra Faxe:

”Han er vellidt og accepteret som den, han er. Har lært sig mange af de sociale spilleregler udenad og giver sig selv tid til lige at tænke over de andres udspil eller spørger direkte, hvad de mener, hvis han bliver i tvivl.”

Mor fra Gribskov:

”Han kan bedre lide den skole, han går i nu, end den, han gik i før. Men bryder sig faktisk slet ikke om at gå i skole og glæder sig bare, til det en dag er overstået.”

Far fra København:

”Min datter vil meget gerne i skole og kan slet ikke rumme det. Men hun ønsker meget at komme af sted.”

Far fra Jammerbugten:

”Hun vil rigtig gerne i skole. Efter min datter fik sin diagnose, har skolen været gode til at tilpasse tilbudet til hende, så hun nu trives langt bedre end før. Hun bliver stadig træt og har brug for pauser, men skolen tager det alvorligt. Al ros til dem.”

Mor fra København:

”Han er på overarbejde, har skoleværing og reagerer hjemme i de perioder, han er max. belastet. Men der er kommet fokus på det fra lærerne, som har været på kurser, og i forhold til min søn har de brugt Frejaskolens kompetencecenter.”

Far fra Silkeborg:

”Han er positiv og oplever selv at være helt med de andre. Vi forældre kan godt mærke, hvordan han skiller sig ud, men det er ikke et problem for ham, og han er en del af klassen på lige fod med de andre; han accepteres for den, han er, hvilket vi både ser og får at vide fra lærerne og de andre forældre.”

Forældre til børn i specialklasse i folkeskolen:

Far fra Stevns:

"Hun er kommet i en skole/klasse, der tager hensyn til hendes behov. Hun kan klare en hel skoleuge - flere uger i træk."

Far fra Fredericia:

"Daniel har generelt en opgivenhed og har mistet tiltroen til skolens voksne samt følt sig svigtet og har intet lært i 2 skoleår, siden skolevægningen startede og til i dag. Han kender ikke sin fremtid efter 9. klasse."

Mor fra Brøndby:

"Mit barns gruppeordning er fysisk adskilt fra 'den store skole', og det fungerer rigtig godt. Hun har et åbent tilbud om at deltage i timer på 'den store skole' med medfølgende pædagog, men hun ønsker ikke at skulle derover."

Forældre til børn i specialskoler:

Far fra Ringsted:

"Han er blevet mere rolig og er bedre til at tage imod læring nu. Da han var i normal-skolen, udvandrede han stille og roligt, når han ikke kunne rumme det, og det skabte konflikter."

Mor fra Silkeborg:

"Vores søn kom fra en lille skole, som blev lukket, da han gik i 2. klasse. Han kom til en større skole og fik derfor frataget kendte lærere, miljøet og de specialtimer, der var på den tidligere skole. Det har haft uoverstigelige konsekvenser for vores søn."

Mor fra Helsingør:

"Hun udvikler sig rigtig positivt og er i god trivsel. Hun er i et lille, struktureret miljø, hvor hun er blandt ligesindede. I specialskolen har min datter venner, hvilket vi havde frygtet, hun ikke ville få. Hun er ikke udenfor eller føler sig anderledes, hun er som de andre og er ikke ked af autismen."

Mor fra Hillerød:

"Skolen er han meget positiv om, men går dagen ikke 100 % som planen, så er det en dum skole, og han pakker alle sine ting, for han skal ikke tilbage til skolen. Dagen efter kommer han af sted med protest, men en god dag og så er alt glemt."

Mor fra København:

"Min søn er glad for skolen. Han har de samme udfordringer som de andre i gruppeordningen, og derfor kan han spejle sig i dem. De har ofte svært ved at aflæse hinanden på kryds og tværs, det ligger jo i autismen. Men der er ingen, der er udenfor."

Mor fra Middelfart:

"Hun har det godt i sin nuværende klasse, og pigerne i den gamle klasse var også glade for hende. Hun har dog meget svært ved smalltalk. Det giver ikke mening for hende, så det giver nogle begrænsninger."

Mor fra Aalborg:

"Han går i specialtilbud, og er grundet 18 måneders skolevægning samt forkert placering i de 5 første skoleår slet ikke med fagligt. Har dog indhentet 3 klassetrin på 1 år i det rette skoletilbud."

**Victoria, 10 år, 1A,
går i normalklasse i folkeskolen**

“Der er meget larm og uro – og tit så skal jeg svare, før jeg får tid til at få tingene på plads i hovedet.

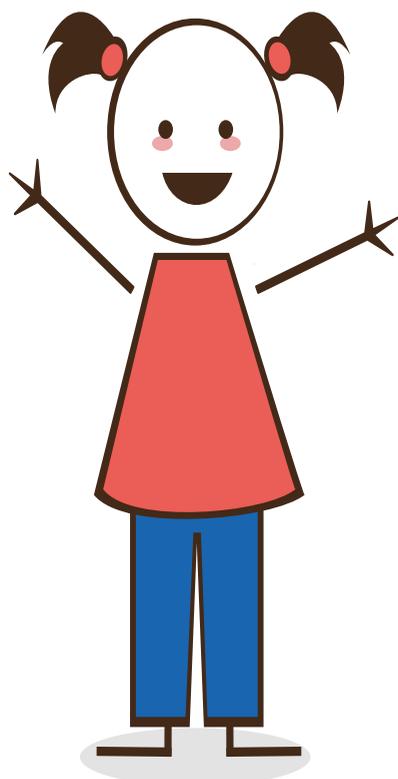
Hvis en lærer har fortalt noget, så får jeg ikke tid til at tænke over det, før jeg skal svare.

Eller hvis vi har gruppearbejde, så går de andre bare videre med det, før jeg når at få tænkt færdig.”

“Det er også lidt mærkeligt, når man hele tiden skifter skema og pladser.

Og irriterende, når vi har vikarer, som vi slet ikke kender.

Men jeg kan få gode venner, og de vil hjælpe, hvis de opdager, jeg har problemer.”

Nyt projekt skal sikre god trivsel hos autistiske skolebørn

I et nyt projekt vil Landsforeningen Autisme samarbejde med kommuner om at give mere viden om autisme ud til skolerne og forebygge mistrivsel hos eleverne.

Redaktionen har talt med Mehdi Owliaie, Det Nationale Autismeinstitut.

Siden 2012, hvor inklusionsloven trådte i kraft, har Landsforeningen Autismes inklusionsundersøgelser hvert år vist, at alt for mange børn med autisme ikke trives i skolen. Den nye undersøgelse i 2017 er ingen undtagelse.

For Landsforeningen er det dog ikke længere nok at undersøge og fortælle om udfordringerne, som børn med autisme står overfor – nu skal der gøres noget.

Med et nyt pilotprojekt vil foreningen komme med et bud på, hvordan man kan være med til at sikre bedre trivsel for autistiske elever. Projektet er en forebyggelsesguide, som giver viden og redskaber til skoler, lærere og pædagoger, som de kan bruge i undervisningen og til at indrette skolen, så børn med autisme trives bedre.

”Vi har besluttet at starte det her projekt, fordi vi kan se i inklusions-

undersøgelsen og undersøgelser fra VISO, at mange børn med autisme mistrives og har skolevægring. Nu skal der gøres noget, og det vil vi gerne være med til. Der er projektet vores bud på en løsning,” siger projektleder Mehdi Owliaie fra Det Nationale Autismeinstitut, som skal stå for pilotprojektet.

Pilotprojekt med flere kommuner

Det var sat til at starte som et pilotprojekt med et samarbejde med 3 kommuner, men projektet har vist sig at være attraktivt, og allerede nu har 6 kommuner meldt sig som interesserede.

Den store interesse kan bunde i, at projektet ikke bare er et færdigt produkt, som kommunerne får i hånden, men en proces, hvor kommunerne i samarbejde med projektet udvikler viden og redskaber. Slutresultatet med en forebyggel-

sesguide skal desuden tilpasses den enkelte kommune, skole og det enkelte barn, fordi det skal passe til lige præcis dem.

”Det er et projekt, som er meget konkret, kigger fremad og tænker praktikerne ind i det. Det er dem, der skal arbejde med børnene og sørge for deres trivsel, som er med til at udvikle redskaberne og få mere viden,” siger Mehdi Owliaie.

Der er fokus på forebyggelsen i projektet, da det grundlæggende handler om, at skolens rammer skal ændres, så de passer til eleverne. Det er da også en kompleks udfordring, som ikke bare ændres fra den ene dag til den anden. Men der er meget godt at hente i at få opkvalificeret kommuner, lærere og pædagoger med mere specifik viden om autisme – og samtidig give dem konkrete redskaber til at indrette et godt skolemiljø til børnene.

Viden og redskaber

Forebyggelsesguiden kommer til at indeholde flere forskellige dele. Første del skal skabe en grundlæggende viden hos fagpersoner om, hvad autisme er, og hvad det betyder for deres elever. Anden del kommer til at være nogle overordnede principper om, hvad man kan gøre for at sikre børn med autisme god trivsel i skolen. Hvordan skal undervisningen tilrettelægges, og hvordan skal skolen indrettes, så den passer til dem også.

Selve de konkrete redskaber kommer i tredje og sidste del og kan være meget forskellige. Alt sammen kommer det til at bygge på redskaber, der er gode erfaringer med og forsket i. Blandt andet kan det være sociale historier, fysiske redskaber, nye teknologier som apps og gode metoder til at organisere hverdagen på.

Samtidig med, at der vil være konkrete redskaber, bliver guiden dog ikke en manual, som skolen kan følge fra A-Z. Det vil være op til den enkelte skole at finde de redskaber og løsninger, som er bedst for den enkelte elev.

Ikke to børn og unge med autisme har nemlig de samme kompetencer og behov for støtte. Derfor tager projektet også udgangspunkt i, at mange gode erfaringer viser, at det hjælper børnene bedre, når skoler og kommuner i samarbejde med familierne finder frem til, hvad der skal til, for at det enkelte barn trives.

Pilotprojektet handler i første omgang om at udvikle og teste forebyggelsesguiden i nogle kommuner. Hvis alt går godt, så det bliver til et nationalt projekt, som breder sig over hele landet.

Autisme og vild med IT, så... KOM TIL ASPIT SKOLERNES DAG

**LØRDAG DEN
2. SEPTEMBER
KL. 10.00 – 17.00**

Overvejer du om **AspIT** er det rette forløb for dig, så kom på besøg.

Vi byder på kaffe, kage, snak med lærere og elever.

Kom forbi og hør om AspIT er noget for dig!

fokuseret talent

TJEK ASPIT.DK

- Uddannelsen til fast job

Mange uddannelser har ikke det miljø, der gør, at du kan holde hverdagen ud. Det ved du. Og det ved vi. Derfor er AspIT noget helt andet. En IT uddannelse med individualiserede mål, små klasser, ro og fred, stabilitet og tjek på tingene. Så har du Autisme Spektrum Forstyrrelse (ASF) eller lignende og er vild med IT, er AspIT måske noget for dig?

Undervejs i det 3-årige uddannelsesforløb på én af landets 10 AspIT skoler kommer du i relevant faglig praktik i en IT virksomhed. Med udgangspunkt i dit talent og dine interesser får du dermed den blanding af teori og praksis, der gør, at erhvervslivet vil ansætte dig. Og det gør de.

Faktisk er 80% af vores elever i beskæftigelse den dag, de får deres eksamensbevis.

Vi glæder os til at se dig.

Find os her
ASPIT.DK

Du finder os 10 steder i Danmark - find din lokale skole nedenfor:

- Aalborg •
- Skive •
- Aarhus •
- Vejle •
- Esbjerg •
- Aabenraa •
- Odense •
- Høje Taastrup •
- Næstved •
- Rønne •

Indblik i autistiske børns skoleliv 2017

Inklusion er et nøgleord i skolerne, og det gælder også for autistiske børn. Derfor laver Landsforeningen Autisme hvert år en inklusionsundersøgelse for at holde øje med børnenes trivsel.

I år har rekordmange forældre givet et indblik i deres børns skoleliv både i specialskoler og inkluderet i folkeskolen.

Af @redaktion, Autismebladet.

En skoledag er ofte fyldt med skift, krav fra lærerne, gruppearbejde og frikvarter med leg. For nogle er det en fin dag med venner og faglige udfordringer – men for andre er det en dag, hvor de konstant er på overarbejde, fordi de skal bruge ekstra kræfter på at forstå det sociale, klare larmen og følge med fagligt.

Sådan er det for flere børn med autisme, og for nogle betyder det, at de ikke kan finde sig til rette i skolen. Det viser Landsforeningen Autismes nye inklusionsundersøgelse 2017, som er den største indtil nu med besvarelser fra hele 1.627 forældre til børn med autisme.

Stor forskel i trivslen

Det er vigtigt, at børn med autisme føler sig trygge og godt tilpas i deres skole, så de kan fungere socialt i klassen og klare det, de fagligt skal følge med i. Det ser dog ud til, at der er stor forskel på, om børnene er glade for deres skole eller kede af at gå der.

I Inklusionsundersøgelsen 2017 er 43 % af børnene i folkeskolen kede af at gå der, mens kun 33 % er glade for skolen. 24 % er neutrale. To ud af tre forældre oplever derfor hver dag, at deres barn er ked af skolen – eller har svingende dage. For nogle er det ødelæggende, hvis de har vikar, eller der er ændringer i skemaet.

På specialskoler ser det bedre ud. Her er kun 26 % af eleverne kede af skolen, mens dobbelt så mange, 52 %, er glade. 22 % er neutrale. Børnene i specialskoler er derfor markant gladere for at gå i skole, end de er i folkeskolen. Specialskolernes rammer er i højere grad også skabt til børn, som har autisme. De mindre klasser, mere tid til den enkelte elev og strukturen i skolen er noget, som mange af forældrene oplever, at deres børn trives godt med, fordi de får den ro og den støtte, de har brug for.

”Man kan kun lære, hvis man er i trivsel, og det er der stadig mange børn, der ikke er. For nogle er inklusionen heldigvis gået godt, og andre finder de rette rammer i specialtilbud. Det er vigtigt, at der ikke kun er en løsning,” siger formand Heidi Thamestrup.

En del forældre i undersøgelsen oplever også, at deres barn har fundet sig til rette i folkeskolen. Her fortæller flere, at det især er bestemte lærere, gode venner eller glæde ved undervisning, der giver barnet en god skoledag.

”Det er blevet meget mere positivt. Det er hovedsageligt på grund af sønnens klasselærer, der har gjort en stor indsats for at give vores søn de rammer, han har behov for,” siger en mor fra Herning i undersøgelsen. Blandt dem, der gerne vil af sted og trives i klassen, er der dog også nogle, som stadig har svært ved at klare

”Inklusion kan måles på graden af det enkelte barns trivsel og deltagelse...”

en hel skoledag. Flere forældre skriver, at deres børn ofte bliver meget trætte, har brug for alene-tid på værelset og skal omgives af ro derhjemme, når de er færdige i skolen.

Stress og angst giver udfordringer

Hvis rammerne i en skole ikke passer til en barn med autisms udfordringer og kompetencer, så kan det få konsekvenser. Lydfølsomme børn i larmende klasser eller børn, der har svært ved sociale situationer i en klasse med 25 andre børn. De børn overbelastes ofte, når de en hel dag skal arbejde ekstra hårdt for at holde ud at være i skolen og klare de sociale og faglige krav. Nogle gange krav, som de ikke kan leve op til.

Det kan ende med at give psykiske overbygninger. Inklusionsundersøgelsen viser, at halvdelen, 50 %,

af børn i folkeskolen har fået stress, 39 % har angst og 42 % har udtrætning af forkerte rammer.

Også i specialskoler får børnene andre udfordringer, fordi de har været i skoletilbud, som de ikke magtede. Her har over halvdelen, 53 %, af børnene stress, 47 % har angst og 37 % er udtrættet.

Forældrene i undersøgelsen oplever, at det især handler om, at deres barn ikke kan magte de omgivelser, de skal fungere i. Larm, lange skoledage, ingen faste strukturer og at skulle navigere socialt går igen som det, der presser børnene.

”Det er svært for min datter at gå i en almindelig klasse med larm og smalltalk. Og hun er ofte hjemme, fordi hun ikke kan overskue vikartimer, gruppearbejde, idræt, fremlæggelse og ture ud af huset,” skriver en far fra Aarhus i undersøgelsen.

Det rette skoletilbud

For at undgå psykiske overbygninger og børn, der er kede af skolen, er det vigtigt, at børnene kommer i det rigtige tilbud fra starten. Inklusionen betyder, at mange forsøges i en almindelig folkeskoleklasse først. For nogle bliver det en succes, men for andre bliver det en lang, hård vej til specialskole eller specialklasse.

Forældre i undersøgelsen fortæller i flere tilfælde om, at deres barn er forsøgt inkluderet i ikke bare en, men flere forskellige folkeskoler uden held. De oplever desuden, at det først er, når barnet har det rigtig dårligt, at de tilbydes specialtilbud. Heldigvis ender mange med her at finde de rette rammer for barnet.

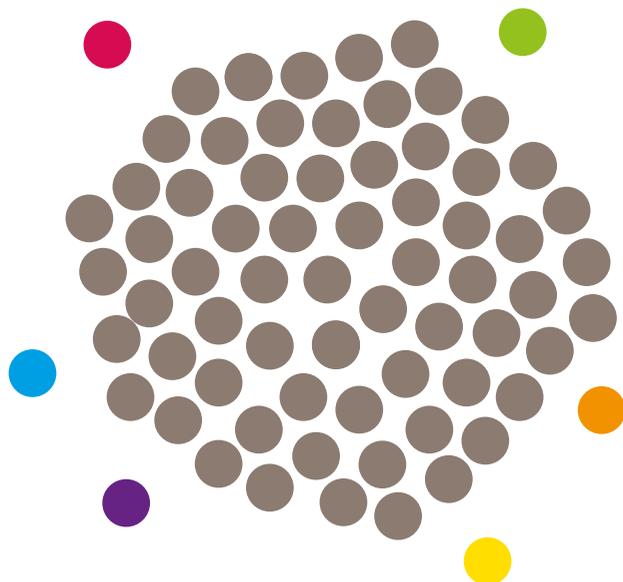
”Da har var i en almindelig folkeskoleklasse, udvandrede han stille og roligt, når han ikke kunne rumme det, og det skabte konflikter. Nu i specialskolen er han mere rolig og er bedre til at tage imod læring,” skriver en far fra Ringsted.

Flere mislykkede forsøg på inklusion giver dog skolerne ekstra udfordringer. De autistiske børn, der gang på gang har oplevet ikke at falde til og ikke kunnet klare en skoledag i folkeskolen, kan miste troen på skolen og på, at de kan få gode venner der. Det kræver ekstra tid for skolerne at hjælpe med at genoprette barnets tro på sig selv og skolesystemet.

Børn med autisme har forskellige behov og kompetencer og skal derfor ifølge formand Heidi Thamestrup tilbydes en plads i den skole, som passer til dem. Nogle trives godt i en folkeskoleklasse, nogle har det bedst i specialklasser, og andre finder de rette rammer i en specialskole.

Derfor er det nødvendigt at se på det enkelte barn.

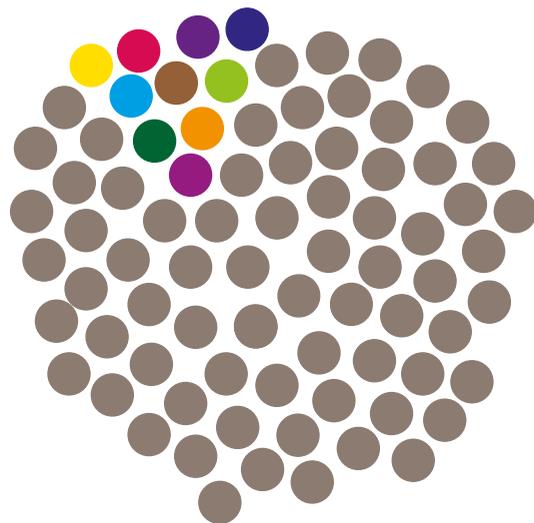
Skolevægning

Skolevægning er for en del familier med autistiske skolebørn blevet en del af hverdagen. Ofte handler det om, at de børn, der trives dårligt i skolen eller har fået stress af at være der, på et tidspunkt ikke kan rumme mere. Nogle bryder sammen i gråd eller får det fysisk dårligt, når de skal ud af døren – og det betyder ofte, de ikke magter at komme i skole og må blive hjemme.

Mange af de børn får ikke undervisning flere dage, uger og år, fordi de ikke kan rumme at være i skolen.

Som det ser ud nu, gælder det for en tredjedel, 32 %, af børn med autisme i folkeskolen, at de ikke kommer i skole og får undervisning. Og for børn i specialskoler er det over en fjerdedel, 27 %, der ikke kan rumme deres skoledag. Det viser inklusionsundersøgelsen 2017.

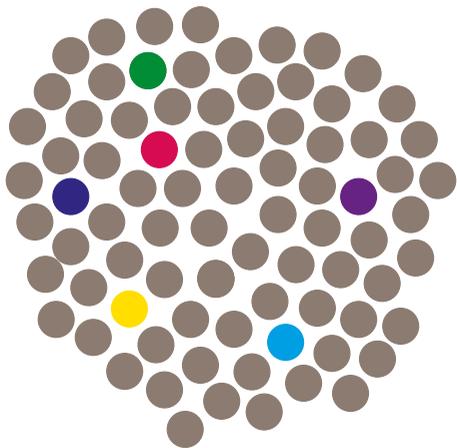
Det kommer ofte først til udtryk derhjemme, når et barn er overbelastet og bryder sammen, men flere viser også i skolen, hvordan de har det. Forældre i undersøgelsen oplever, at deres barn bliver fysisk syg med ondt i maven og kaster op – og at de bryder ud i gråd, eller at de udmattede sover i 12 timer i streg, når det hele bliver for meget. Reaktionen kommer både inden skolen, og når de kommer hjem.

” Hun føler sig stresset og presset af at skulle i skole. Hun får ondt i maven og hovedpine – og er tit meget ked af det, når hun ikke kan klare mere,” skriver en mor fra Randers

I skolen arbejder netop de autistiske børn tit på højtryk for at klare sig igennem dagen, og det tager mange kræfter fra dem at følge med, forstå opgaver og håndtere alle sanseindtryk. Forældre fortæller, at børnene nogle gange trækker sig ind i sig selv, bliver vrede eller kede af det i skolen, fordi de ikke føler sig forstået eller ikke kan klare mere. Der har de tit brug for støtte fra de voksne til at finde ro igen.

Skolevægningen kræver arbejde for at få barnet til at trives. Og nye rammer, som er målrettet barnet, kan få dem i skole igen.

” Han har ikke været i skole siden september 2016 på grund af belastningsgraden. Men er positiv over at starte i specialskole. Han har fået et godt forhold til sin pædagog, har set video af skolen og besøgt den efter lukketid og har fået billeder af klassekammeraterne,” skriver en mor fra Aalborg.

De sociale spilleregler

Skolevægringen handler ofte også om, at børn med autisme ikke kan få relationerne i skolen til at fungere. Relationer er vigtige for et barns trivsel i skolen, også børn med autisme. Men det kan sende nogle børn på overarbejde i skolen, hvis de ikke forstår det sociale.

De sociale spilleregler er ofte svære for autistiske børn at gennemskue, og det kan være svært for dem at opklare, hvordan de får kontakt til klassekammerater, kommer med i lege og skal tolke andres adfærd. Ifølge forældrene i undersøgelsen vil mange af deres børn rigtig gerne lege med de andre, men de kan

have udfordringer med at blive forstået og vil bestemme for meget. ”Hun leger med mange forskellige børn på skolen ude i frikvarteret, men får også hjælp af de voksne i guidning af legen, og derfor lykkes det,” skriver en far fra Skive.

Hvis de ikke får hjælp, kan der opstå konflikter med de andre børn – og følelsen af at være udenfor og ensom kan betyde, at barnet ikke vil i skole og bliver ked af at skulle afsted. I inklusionsundersøgelsen har over halvdelen, 58 %, af børn fra folkeskolen konflikter med de andre i løbet af dagen – og det samme gælder for 54 % af børn i specialskoler. Men skolen er også et sted, hvor børn med autisme finder fællesskaber og får venner, som de kan finde på lege sammen med. For mange er det med til at løfte oplevelsen af skolelivet og gøre dagene bedre. Og flere forældre oplever, at deres barn for første gang finder sig til rette socialt.

” I specialskolen har min datter venner, hvilket vi havde frygtet, hun ikke ville få. Hun er ikke udenfor eller følger sig anderledes, hun er som de andre og er ikke ked af autismen,” fortæller en mor fra Helsingør.

I undersøgelsen har 49 % af børn med autisme i folkeskolen og 34 % fra specialskoler gode venner, de leger med udenfor skoletiden. Og mange flere har få, men gode venner i klassen, som de leger med der.

Inklusionen skal målrettes det enkelte barn

Inklusion har for nogle børn med autisme betydet, at de har fundet sig til rette og har det godt med venner, faglig læring og den støtte, de kan få i deres klasse. Men der er også tydelige tegn på et modsatte, og for formand Heidi Thamestrup er det derfor vigtigt, at inklusion i en almindelig folkeskoleklasse ikke er den eneste løsning.

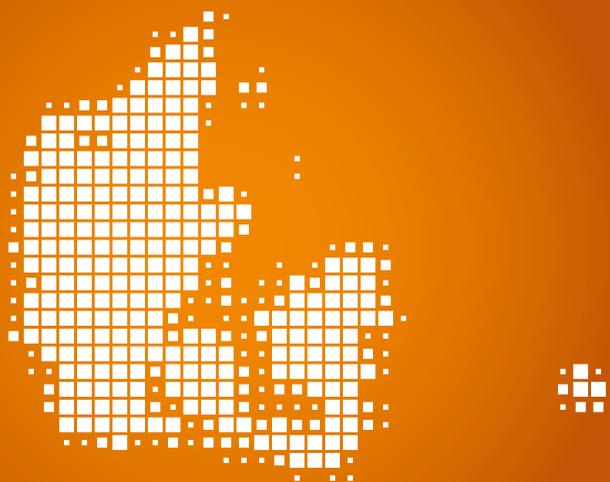
Mange børn i undersøgelsen trives bedst i specialtilbud med mindre klasser, færre timer, mere struktur, ro i timerne og mere støtte – og det er med til at give dem en skoledag, hvor de har kræfter og overskud til at lære det faglige og udvikle sig. Og det kan give bedre muligheder for uddannelse og job som voksne.

Samtidig er lærere og pædagoger utroligt vigtige for eleverne, da det er dem, der skal hjælpe og støtte børnene og sikre dem god læring. Derfor kræver det, at de voksne omkring autistiske børn får mere specialiseret viden om autisme, så de kan give den støtte, barnet har brug for – både social og fagligt. Inklusionen er derfor ikke absolut den rigtige løsning for alle børn.

Visiteringen af det enkelte barn skal derfor være målrettet, så autistiske børn tilbydes det rette for netop dem.

”Vi hører fra specialskoler, at de får flere udfordringer med autistiske børn, fordi mange allerede har været forsøgt inkluderet uden held, inden de kommer i specialskolen.

Det er vi nødt til at gøre noget ved. Alt for mange børn ender med at få stress og angst, fordi de ikke bliver mødt rigtigt,” siger Heidi Thamestrup.

Kredsene

AKTIVITETER

KREDS BORNHOLM

Formand:
Tomas Schilling Tlf. 42 19 01 22
E-mail: asfkredsbornholm@gmail.com

KREDS FYN

Formand:
Else Worm Jørgensen Tlf. 29 88 87 98
E-mail: elseworm@gmail.com

AUTISMEFELAGIÐ/KREDS FÆRØERNE

Formand: Heidi Aagaard..... Tlf. +298 509031
E-mail: formadurin@autisma.fo

KREDS KØBENHAVN/FREDERIKSBERG

Formand:
Susan Elholm Tlf. 27 14 39 99
E-mail: tine.heerup@gmail.com

KREDS GRØNLAND

Formand:
Karsten Høy..... Tlf. +299 558297
E-mail: karsten@greenlandholding.com

KREDS LIMFJORD

Formand:
Runa Dorph Petersen Tlf. 28 63 49 63
E-mail: formand@kredslimfjord.dk

KREDS MIDTVEST

Formand:
Søren Dalgaard Tlf. 53 11 31 45
E-mail: sbd54@youmail.dk

KREDS NORDJYLLAND

Formand:
Jørn Poulsen..... Tlf. 98 15 32 42
Kontakt telefon: Tlf. 30 25 92 10
E-mail: jp@autismenord.dk

KREDS NORDSJÆLLAND

Formand:
Allan Jensen Tlf. 29 21 97 20
E-mail: allanjensen51@hotmail.com

KREDS ROSKILDE

Formand:
Rune Gamby
E-mail: rune@au10sme.dk

KREDS ØSTJYLLAND

Foredrag om konflikthåndtering med Bo Hejlskov Elvén

Den 12. oktober 2017, kl. 19.00-22.00

sted kommer senere

Pris kr. 100,- for medlemmer –

kr. 200,- for ikke medlemmer

Tilmelding senest den 1 september 2017 på
info@autismeoj.dk

GRØN AFTEN

Tirsdag den 7. november 2017, kl. 19.00 – 21.30

Psykiatrisk Auditorium, indgang 30,

Skovagervej 2, 8240 Risskov.

Grøn aften er et arrangement, der henvender sig til forældre, som har fået diagnose på deres barn inden for det seneste års tid.

Introduktion til, hvad vores kreds kan tilbyde.

Oplæg af Felix Munch om autistisk tænkning.

Vi serverer kaffe/te og kage.

Tilmelding til info@autismeoj.dk, senest dagen før.

Kredsene

AKTIVITETER

Ny unge-gruppe i Randers for unge med ASF

Er du mellem 15 og 18 år, har autisme og bor i Randers' omegn? Har du lyst til at møde samt dele din erfaring med andre unge med autisme, så er denne gruppe måske noget for dig

Landsforeningen for Autisme, Kreds Østjylland, har i samarbejde med Selvhjælp Randers startet en netværksgruppe i Randers. Gruppen mødes i Frivillighedens Hus, Frivilligværket og Selvhjælp Randers, Kirketorvet 2A (baghuset), 8900 Randers C.

Deltagelse i gruppen er gratis, og man skal ikke være visiteret dertil via sagsbehandler eller lign. Man skal blot være ung og have lyst til at være en del af et fællesskab med andre unge med ASF.

Temaet for gruppen er socialt samvær, vidensdeling og erfaringsudveksling. Her vil der være mulighed for hygge, spil, samtaler i det omfang, man vil, samt læring og samtaler om det at være ung med ASF.

Det vil blive en gruppe, hvor I har mulighed for at være med til at præge dagsordenen både i forhold til indhold og rammer.

Gruppen vil mødes 2-3 timer en lørdag eller søndag med 2-3 ugers mellemrum.

Kontakt Martinna Sofia Verner på msverner@mail.dk for at få flere oplysninger.

Er du over 18 år og har lyst til at mødes med andre med autisme i Autisme Netværk Randers, så kontakt Elisabeth Sørensen på valnodde@yahoo.dk. Elisabeth står også for forældre-netværkene i Randers.

KREDS VESTEGNEN:

PDA, angst og autisme

Foredrag med Ea Carøe

Lørdag den 26. august 2017, kl. 10.00-13.00

PDA – Pathological Demand Avoidance/Patologisk Krav Afvisende – er en særlig profil hos nogle personer med autisme.

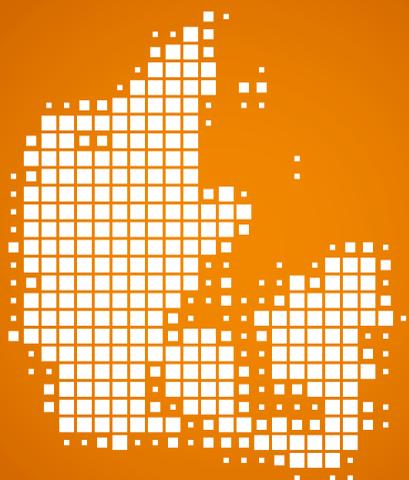
Personer med PDA er ekstremt følsomme overfor, at andre stiller krav eller har forventninger til dem, da krav og forventninger udløser angstreaktioner hos dem, også selv mindre krav.

Det betyder, at personer med PDA undgår krav og forventninger på en tvangspræget måde, og at de forsøger at styre og kontrollere alt omkring sig.

PDA og den grundlæggende angsttilstand giver således store udfordringer for personen og skaber forpinthed, ligesom det ofte slider på familierne og gør det svært at få et hverdagsliv til at fungere.

I oplægget vil psykolog Ea Carøe gennemgå PDA-profilen og kendetegnene ved den, og der gives råd til pædagogiske redskaber.

Yderligere oplysninger om sted og tilmeldingsfrist kan findes på kredsens hjemmeside autismeforeningvestegnen.wordpress.com

Kredsene

AKTIVITETER

KREDS STORKØBENHAVN NORD:

Sorgen over tabet af det normale barn Autisme og parforholdet

Vi byder velkommen til ovennævnte dobbeltarrangement. Du kan melde dig til et eller begge arrangementer. Foredragsholder hele dagen er Jeanette Ringkøbing Rothenborg, som bl.a. er medforfatter til bogen "Vejen Videre - når dit barn har autisme", som netop er kommet i en helt ny, revideret 2. udgave, og medforfatter på en ny bog, der udkommer foråret 2017, som handler om tilknytning mellem forældre og børn med autisme.

Første tema handler om den sorg, som mange forældre til børn med ASF oplever, fordi vores børn er anderledes end andre børn. Vi oplever også en del afledte tab, som ligeledes kan være tunge at bære.

Nogle mister fx deres job, kolleger, venner, partner, familie, mv., fordi vores referenceramme, hverdag og livserfaringer er så radikalt anderledes, end hvad andre forældre oplever.

KREDS STORKØBENHAVN NORD

Formand:

Guri Spiegelhauer Tlf. 28 18 19 74

E-mail: guspi@xline.dk

KREDS STORSTRØM

Formand:

Sabine Hagens

E-mail: post@akzent.dk

AS-repr.:

Line Mackenhauer

E-mail: lima44@live.dk

KREDS SYDVESTJYLLAND

Kontaktperson:

John Olesen Tlf. 22 18 49 08

E-mail: birgitogjohnlesen@privat.dk

KREDS SØNDERJYLLAND

Formand:

Kirsten Krohn Normann Tlf. 26 41 53 62

E-mail: kontaktlaks@gmail.com

KREDS TREKANTEN

Formand:

Dorte Schandorph Jensen Tlf. 29 67 00 67

E-mail: dortesjens@mail.dk

KREDS VESTEGNEN

Formand:

Jan Nielsen Tlf. 40 10 67 91

E-mail: vestegnen@autismeforening.dk

KREDS VESTSJÆLLAND

Formand:

Stina Lund Tlf. 50 58 78 89

E-mail: stina.lund.lakv@outlook.dk

KREDS ØSTJYLLAND

Formand:

Marianne Banner Tlf. 50 43 83 61

E-mail: marianne_banner@yahoo.dk

AS-repr. voksne:

Jane Hellkvist Tlf. 30 20 38 94

AS-repr. børn:

Elsebeth Svane Tlf. 86 21 06 06

Kredsene

AKTIVITETER

Andet tema handler om, hvad det gør ved parforholdet, at man ikke længere "bare" er kærester, men også har fået en udvidet forældreopgave og i manges tilfælde også et nyt fælles job som støttepædagog mv. for sit eget barn/sine egne børn. Hvordan får man tid og luft til sit forhold i disse tilfælde? Hvordan kan man passe på hinanden? Hvordan "overlever" man som par?

Tid: Lørdag den 2. september 2017,

kl. 09.30-13.00 og 13.00-15.30

**Sted: Herlev Medborgerhus,
Herlevgårdsvej 18-20, 2730 Herlev**

Pris: kr. 75,- pr. arrangement

Tilmelding: Sker ved køb af billet via kredsens hjemmeside.

Du finder os her: www.autismeforening.dk. Tryk Find din kreds, vælg Kreds Storkøbenhavn Nord

KREDS KØBENHAVN/ FREDERIKSBERG:

Se aktuelle arrangementer på kredsens hjemmeside:
www.autismeforeningkbhfrb.wordpress.com

KREDS SYDVESTJYLLAND:

'Hot' emne

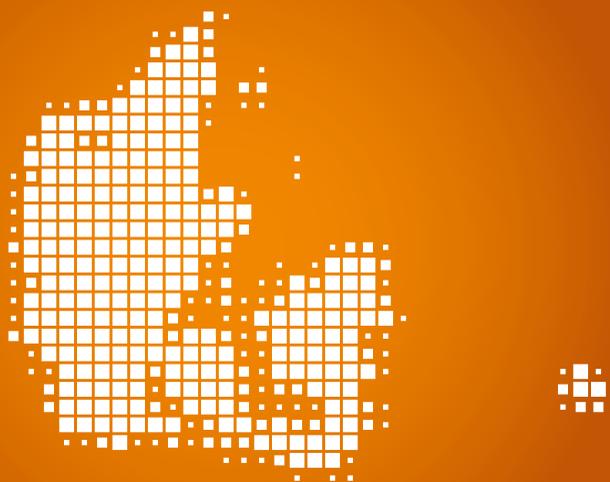
Den 5. oktober kommer formanden for Autismeforeningen, Heidi Thamestrup, til Esbjerg. Hun vil holde et oplæg om et "hot" emne, som vi aftaler med hende, når vi kommer tættere på. Det er kl. 19.00.

Sæt kryds i kalenderen, så I kan være med til en spændende aften, og garanteret en god debat efter oplægget. Hold øje med vores hjemmeside kredssydvest.dk og Facebook.

Familie biograftur

Den 8. oktober organiserer vi igen vores årlige familie biograftur. Filmen starter kl. 10.00, og der er en slikpose til alle børn.

Sæt en kryds i kalenderen og hold øje med vores hjemmeside kredssydvest.dk og Facebook. Der kommer det sidste nyt, og hvilken film vi skal se, efter sommerferien.

LANDSFORENINGEN AUTISMES HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Heidi Thamestrup Tlf. 26 20 16 58

Næstformænd:

Bernd Weibeck..... Tlf. 24 24 63 99

Brian Andersen..... Tlf. 30 55 58 42

Hovedbestyrelse:

Allan Jensen..... Tlf. 29 21 97 20

Mads Behrendt Petersen..... Tlf. 25 14 66 80

Tine Heerup..... Tlf. 33 55 83 73

Christian Steward-Ferrer

Michael Weyand..... Tlf. 51 33 96 65

Kim Hansen..... Tlf. 56 48 08 89

Kristina Kristensen..... Tlf. 40 53 71 37

Peter K. H. Nielsen..... Tlf. 20 74 66 08

AUTISME- OG ASPERGER- FORENINGEN FOR VOKSNE

Formand:

David Facius

Alle henvendelser til Autisme- og Aspergerforeningen for voksne, skal i øjeblikket ske på Landsforeningen Autismes telefon.

Kredsene

AKTIVITETER

Invitation til familiearrangement.

Den 11. juni arrangerer vi en familietur til Klelund plantage, ved legepladsen og udkigtårnet. Adressen er: Agerbækvej 4 6682 Hovborg, parkeringspladsen v/mindestenen.

Vi mødes kl. 11.00 ved legepladsen. I skal selv have madpakke og drikkevarer med. Vi sørger for kage og frugt.

Der vil blive lavet en skattejagt, og der vil være nogle udendørs lege. I kan gå ned til mindestenen, lege på legepladsen eller nyde udsigten fra udkigtårnet.

Efter skattejagten spiser vi madpakker. Vi forventer, at arrangementet er slut omkring kl. 14.30, men I er velkomne til at blive længere.

Der vil være en præmie (lille slikpose) til alle børn.

Tilmelding senest den 1. juni 2017 til Hanne på mail H.C.Kristensen@youmail.dk eller på tlf. 75 45 19 04

Prisen er kr. 25,- per barn og betales ved tilmelding til kontonr. 5385-244760

Husk at angive navn ved overførsel.

Tjek også: kredssydvest.dk og Facebook

MEETING OF MINDS 6

A scientific conference about autism

Participation, self-awareness & identity

This year the conference, Meeting of Minds 2017, focus on research and knowledge regarding participation, self-awareness & identity.

With these topics the organizers wish to spread knowledge in autism by creating an exchange of research and evidence between the different participants at the conference.

Abstracts can be submitted within the following themes:

Participation

Education: all levels

Physical activity

Leisure

Social network and relations

Employment

Community involvement

Self-awareness, meta-cognition

Identity: personal and ASD community

Autobiographical memory

Perception / Sensory Issues

Intervention

Others

Abstracts for paper and poster presentations must be submitted electronically no later than August 15th 2017. The abstract should not exceed 200 words.

Information on conference attendance and the preliminary program can be found on:

www.meetingofminds.dk

We look forward to seeing you in Copenhagen November 9-10th. 2017.

